

Egy kivételes találkozás

Szeretem az állatokat. Csodálatos világ az övék, amelynek titkait már nagyon sokan próbálták megfejteni. Szerintem minden embert izgatnak azok a kérdések, hogy vajon hogyan tanulják meg az állatok azokat a parancsokat, amelyeket talán manapság minden háznál tartott kutya ismer. Gondolok itt például az „Ülj!”, „Fekszik”, „Hozd vissza!” utasításokra. Az is fontos információ lehet a gazdák számára, hogy mennyi ideig tart a tanulási folyamat.

Pár éve jómagam is foglalkoztam ezekkel a kérdésekkel. Főleg az érdekelt, hogy a munkakutyák, mint például a mentő-, vakvezető és pásztorkutyák hogyan és meddig tanulnak. Hogy a kérdéseimre választ kapjak, felkerestem olyan szakembereket, akik nap mint nap állatokkal foglalkoznak. A legnagyobb hatással rám a Spider mentőcsoport vezetőjével való találkozás volt. Rengeteg információt osztott meg velem, és a telephelyen részese is lehettem kutyák oktatásának. Mégis volt ennél egy sokkal izgalmasabb dolog. Biztos sok ember hallott már a világhírű mentőkutyáról, Mancsról, aki sajnos 2006-ban meghalt. Számos bevetésen vett részt, és rengeteg ember életét mentette meg. Egész fiatal volt, amikor első bevetésére sor került. Igazán híressé 1999-ben vált: az izmiri földrengés során bajba jutott hároméves kislányt mentettek ki a segítségével. Ezért hatalmas élmény volt vele találkozni. Én Mancsot nyugodt, kiegyensúlyozott, érdeklődő kutyának ismertem meg. Néhány percig dolgozhattam is vele. Elbújtam egy fa mögé, ő pedig gazdája utasítására megkeresett. Természetesen egy olyan ügyes és rutinos kutyának, mint amilyen Mancs volt, nem tartott sok időbe megtalálnia.

Nagyon sokat jelentett számomra ez a találkozás. Mindenkit csak bátorítani tudok, hogy látogassa meg a Mancs tiszteletére állított szobrot, amelyet Miskolcon a Szinva patak partján találhatunk.

Természetesen Mancs halála után is vannak az országban mentőkutyák. Reméljük, hogy Mancs utódai, Radar és Negro ugyanolyan ügyesek lesznek, és rengeteg örömet fognak okozni gazdájuknak. Én ebben nem is kételkedem, hiszen velük is találkozhattam, és rendkívül precízen végezték a munkájukat. Ezúton is sok sikert kívánok nekik!

Papp Eszter 10. D